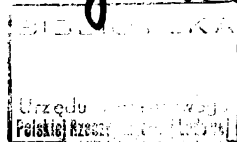

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25535.

Kl. 21 g, 13/04.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Pośrednio nagrzewana katoda do elektrycznej lampy wyładowczej.

Zgłoszono 20 lipca 1935 r.

Udzielono 24 września 1937 r.

Pierwszeństwo: 13 sierpnia 1934 r. (Niemcy).

Pośrednio nagrzewana katoda elektrycznej lampy wyładowczej składa się, ogólnie biorąc, z włókna żarowego i zaopatrzonych na powierzchni zewnętrznej w substancję emitującą części nośnej, otaczającej włókno i izolowanej od niego.

W celu umocowania lub scentrowania takich katod w lampie można np. do zewnętrznej powierzchni części nośnej przymocować narząd, za pomocą którego katoda może być umocowana w urządzeniu podtrzymującym. Jednak konstrukcja tego rodzaju w wielu przypadkach powoduje stosunkowo duże odprowadzanie ciepła przez części trzymakowe, a ponadto nastręcza trudności w scentrowaniu katody.

W celu zmniejszenia odprowadzania ciepła oraz ułatwienia centrowania narząd centrujący katodę umieszczano wewnątrz części nośnej.

Według wynalazku część nośna katody posiada kształt rurki, mocno zwężonej przynajmniej na jednym końcu, przy czym koniec ten służy do zamocowania katody w części trzymakowej. Na jednej ze zwężonych części rurki mogą się znajdować dwa lub kilka otworów, przez które włókno żarowe katody jest wyprowadzone na zewnątrz.

Ponieważ katoda według wynalazku nie zawiera wewnątrz części nośnej narządów do zamocowania, i jest zamocowana i

scentrowana lub tylko scentrowana swymi końcami o przekroju małym, przeto odprowadzanie ciepła przez części trzymakowe jest małe, a centrowanie katody jest łatwe.

Katoda według wynalazku pozwala ponadto na wyzyskanie prawie całkowitej powierzchni części nośnej, ponieważ włókno żarowe przebiega wzdłuż całej rurki, tworzącej część nośną katody.

Katoda według wynalazku może być wytwarzana np. w sposób następujący.

Część nośna katody zostaje wstawiona jednym końcem w małą obrotową kleparkę. Za pomocą szybko obracających się młotków tej kleparki wspomniany koniec części nośnej otrzymuje stopniowo postać cienkiej rurki 4. Jeżeli katoda jest zwężona także i na tym końcu, przez który wprowadzone jest włókno żarowe, można w stożkowej części 3 wywiercić dwa otwory 5 lub też z części nośnej wyciąć takie płyty u jej końca, ażeby pozostały dwa paski, równoległe do osi katody, które należy zagiąć ku sobie i spoić ze sobą.

Przykład wykonania wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny katody, fig. 2 — widok z góry tej katody, a fig. 3 — widok z góry innej postaci wykonania katody według wynalazku.

Na dolnym i górnym końcu części nośnej 1, otaczającej włókno 2, znajdują się

stożkowe części 3, które przechodzą w rurki 4. Na jednej stronie katody znajdują się otworki 5, przez które wyprowadzone jest na zewnątrz włókno żarowe 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Katoda do elektrycznych lamp wyładowczych, składająca się z włókna żarowego i części nośnej w kształcie rurki, otaczającej włókno żarowe, znamienna tym, że rurka (1), stanowiąca część nośną katody, przechodzi przynajmniej na jednym swym końcu w część stożkową (3), a następnie w część rurową (4) o średnicy mniejszej od średnicy rurki (1), przy czym część rurowa (4) służy do zamocowania i scentrowania względnie tylko scentrowania katody w lampie.

2. Katoda według zastrz. 1, znamienna tym, że na jednym końcu części nośnej katody są wycięte dwa lub kilka otworów (5) do przeprowadzenia przez nie włókna (2).

3. Katoda według zastrz. 2, znamienna tym, że otwory (5) do przeprowadzenia włókna żarowego są wycięte w części stożkowej (3).

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

